

Rasspecifik avelsstrategi (RAS) för **miniatyrbullterrier**

Fastställt av SKK 2021

Innehåll

Inledning	3
Generellt om rasen	3
Miniatyrbullterrier i Sverige	4
Övergripande avelsmål för rasen	5
<i>Rasens population/avelsstruktur</i>	6
Nulägesbeskrivning	6
Registreringar per år	6
Genomsnittlig kullstorlek	7
Mål	8
Strategier	8
<i>Rasens hälsa</i>	9
Nulägesbeskrivning	9
Sjukdomar	10
Hälsoprogram	12
Mål	14
Strategi	14
<i>Rasens mentalitet</i>	16
Mål	17
Strategier	17
<i>Rasens exteriör</i>	18
Nulägesbeskrivning	18
Mål	21
Strategier	21
<i>Summering</i>	21
Källhänvisning	22
Bilaga SKKs utlåtande om RAS 2016-2019	23
Bilaga Korsparning	24

Inledning

Syftet med RAS är att vägleda uppfödare och informera valpköpare mot gemensamma mål vad gäller hälsa, mentalitet och exteriör. Oavsett om man tillhör rasklubben eller inte bör RAS följas. Riktlinjerna i avelsstrategin är rekommendationer. Målen är mycket svåra att nå om inte alla uppfödare och hanhundsägare följer dessa rekommendationer, eftersom rasens utveckling grundas på uppfödarnas val av avelsdjur.

Alla uppfödare har tillsammans med rasklubben ett stort ansvar för att rätt information om rasen sprids.

Generellt om rasen

I början av 1800-talet dokumenterades bevis på små bullterriers för första gången. Då gjordes blandningar mellan små terriers (en variation av raser) och bulldogg. Resultatet blev kullar där avkommorna varierade mellan 3,5 och 18 kilo. De flesta gamla illustrationer som finns av s.k. ”rätthundar” visar på små hundar av bullterriertyp, vilka ska ha vägt mellan 4 och 5,5 kilo. Vissa uppfödare försökte skapa en ännu mindre ”toy bullterrier”. Dessa var dock inte typiska för de s.k. små bullterriers utan hade äppelhuvuden och utåtstående ögon.

Ett antal uppfödare specialiserade sig på den mindre bullterriern och den första utställningen där ”miniatyr-bullterrier” hade sin egen klass var på ”International Dog Show” i Islington maj 1863. Klassen gällde bullterrier som vägde mindre än 4,5 kg. Dessa små hundar var i praktiken toy bullterrier, men med influenser från de miniatyrbullterrieruppfödare som fanns gjorde att gränsen ändrades till ca 11,5 kilo. När Engelska Kennelklubben hade sin 21 utställning 1883 hade miniatyrbullterriern en egen klass, d.v.s. hundar under 11,5 kilo. Intressant är att Storbritanniens första bullterrierchampion utsågs 1883, han hette Nelson och skulle med dagens standard klassats som en miniatyrbullterrier då han vägdes in på dryga sju kilo.

Åren innan första världskriget föll populariteten för dessa små bullterrier, delvis på grund av minskat intresse från uppfödare och även p.g.a. att både ”toy” och miniatyrer registrerades som miniatyrbullterrier och den vida skillnaden i typ på dessa två. 1918 togs miniatyrbullterrier bort från Storbritanniens Kennelklubbs rasregistrering. Trots det så fortsatte en handfull uppfödare att föda upp, de kommande tjugo åren räknas som rasens lågvattenmärke.

1938 startade en grupp entusiaster ”Miniature Bull Terrier Club” under ordförande Colonel Richard Glynn. De arbetade aktivt för rasens fortlevnad och skrev en skrivelse till KC för där syftet var att miniatyrbullterriers skulle få egna utställningsklasser där miniatyrer skulle mätas in under 35,5 cm i manken. 1939 blev det verklighet men Kennelklubben lade även till att de skulle väga max nio kilo, denna maxvikt togs dock bort efter några år.

Den första miniatyrbullterrier champion var CH Deldon Delovely 1948. Den första hanen att bli champion was Ch Mursley Model. Några av de mest framstående miniatyrbullterriers i historisk tid är Ch Kearby’s Mini Maggie of Graymore som hade 21 CC och Ch Margins Minnie the Moocher som fortfarande idag har

flest CC, hela 29 CC. På hanar är det Ch Kirbeon Bandmaster, Ch Beewau Enterprise och hans son Ch Warbonnet Hyperion som fortfarande har rekordet på 25 CC.

Miniatyrbullterrier i Sverige

De första miniatyrerna kom till Sverige 1967, men rasen etablerades först under 80-talet. Under slutet av 90-talet ökade intresset för miniatyrerna och hade en långsamt uppåtgående trend enda fram till början av 2010-talet. De senaste åren har vi haft en mycket stark tillväxt på rasen vilket SvBtk inte tycker är odelat positivt. År 2016 finns det ca 15 uppfödare av miniatyrbullterrier, medan det 2019 ligger på nära det dubbla.

1967-1978: de första miniatyrerna importerades. 1967 kom 1 hane och 3 tikar. Under 1970-talet importerades några enstaka djur som producerade några kullar. Ingen av dessa finns representerade i dagens stamtavlor.

1980-1996: 5 hanar importerades, 2 användes i avel. Mest använd var Graymor Getting med 14 avkommor. Ingen av importerna finns dock representerade i dagens stamtavlor. Även svenska hanar användes, men dessa går också obemärkt förbi i dagens existerande linjer, endast bullterrierhanen Falling Snow of Phidgity finns i en korsavelskull *representerad av en dotter.

1997-2005: under denna period importerades 2 hanar. Picoesquinav Del Cornijal är den enda använda. Han har producerat 22 avkommor i Sverige. Dessutom har 5 svenskfödda hanar använts i avel och 5 parningar är gjorda utomlands där Ivanhoe Vom Glockenhof är mest använd med sina 22 svenska avkommor. 2 av dessa kommer ur korsavel. Av de svenskfödda är Faraolands DJ Mendez, 13 avkommor, och Rosenitos Rabalder B, 13 avkommor varav 9 ur korsavel.

2006-2012 har 26 hanar och 39 tikar importerats. Av de importerade tikarna användes 15 st i avel, samt en tik importerad före 2006. 40 svenskfödda tikar användes i avel. Av de importerade hanarna användes 8 st i avel. Dessutom har 18 svenskfödda och 22 utländska hanar använts. I och med att populationen ökat och fått en stadig avelsbas har de svenskregistrerade hanarna och tikarna använts i större utsträckning.

De hanar som haft störst inflytande på aveln i Sverige fram till årsskiftet 2012 är de finska championhanarna Worrigal King of Camelot och Bisbull's Very Hot Dog. Den förstnämnda importerades till Sverige medan den sistnämnda bodde i Finland men användes av flertalet svenska uppfödare. Den svenska hund som haft mest inflytande på aveln fram till årsskiftet 2012 är perioden är Faraoland DJ Mendez. Uppgifterna är sammanställda av info från avelsdata. Registreringsstatistik, Djur använda i avel, Avelsstruktur-barnbarn.

2013-2019 har 66 hanar och 60 tikar importerats. Av de importerade djuren har många använts i avel men andelen använda svenska hundar har fortsatt att öka i och med populationsökningen i Sverige. Av de svenska hanarna är Tinybull's Bob Dylan mest använd i avel med 7 kullar tätt följt av Tinybull's Alphaville och sedan Chill Out's Mont Blanc och Skybar Jamboree. Av de utländska hanarna är Irgen Gold Tsar-Bull, X-men de Almatbull, Hummer black to star Galev's Ventursome och Apachebulls Brutus mest använda.

Den svenska hane som haft som haft i särklass störst inflytande på aveln i Sverige under perioden fram till årsskiftet 2019 är championhanen Tinybull's Alphaville med 24 avkommor och 71 barnbarn. Tinybull's

Alpahville har även kullar efter sig i USA och Estland. Den utländska hane som gett störst avtryck är championhanen Worrigal King of Camelot med 45 avkommor och 117 barnbarn.

Dåtid: Rosenitos Rulle A år 1997, då var Rulle 11 år

Nutid: Tinybull's Alphaville 2016, 6 år gammal

Övergripande avelsmål för rasen

Miniatyrbullterriern ska vara en rastypisk hund med ett litet format, karaktäristisk exteriör och med en sund avelsbas. Den ska vara en stabil, vänlig och orädd hund som passar väl in i samhället.

Rasens population/avelsstruktur

Nulägesbeskrivning

Miniatyrbullterriern har fortsatt att öka i popularitet de senaste åren och registreringsstatistiken har ökat markant. Ett bevis på det är Agrias statistik över de raser som ökar mest 2020 så är miniatyrbullterriern på en andra plats. Redan vid förra rasrevideringen hade miniatyrbullterriern gått om sin syster bullterriern i registreringsstatistiken och gapet mellan antalet bullterrier och miniatyrbullterrier har fortsatt att öka.

En trend som pågått en tid är att små hundar ökat i popularitet jämfört med de stora vilket skulle kunna vara en delförklaring till varför miniatyrbullterriern nu så kraftigt gått förbi bullterriern.

Antalet miniatyrbullterrieruppfödare har också ökat lavinartat och från att ha varit ett femtontal kennlar som alla tar ca en kull per år har vi sedan några år tillbaka fått in ett antal nya uppfödare som föder upp i större skala med ca fem kullar per år. Det finns också många nya uppfödare som inte har någon lång erfarenhet av rasen eller är medlem i vår rasklubb. Vi kan också se att antalet kullar som inte är registrerade av en uppfödare ökar. Det är också tydligt att miniatyrbullterrier nu finns representerade i blandrasaveln och vi har sett flertalet kullar det senaste åren där vår ras blandats med allt mellan powder puff, borderterrier och jack russell terrier.

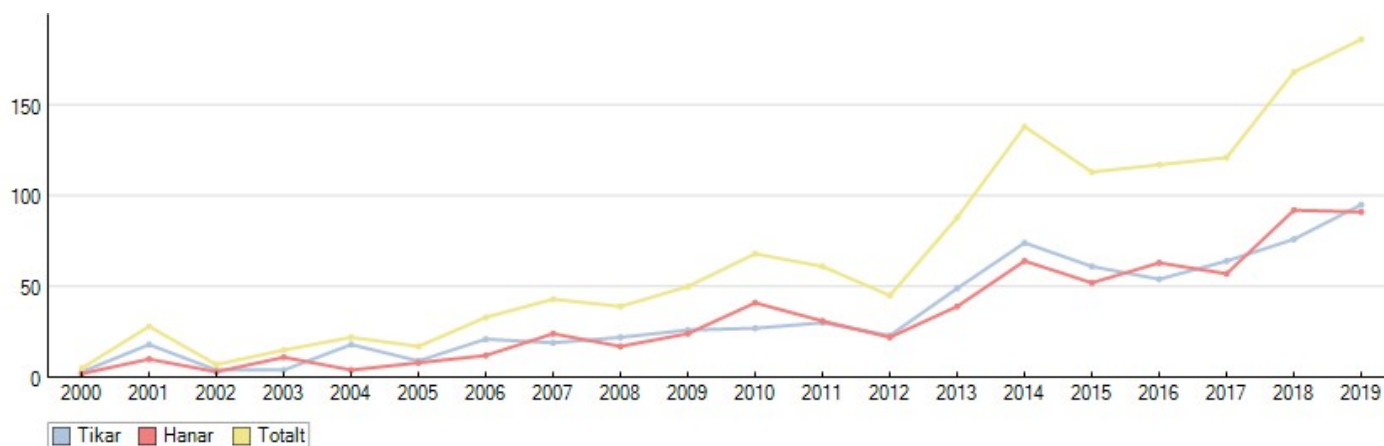
Vid den senaste RAS-revideringen kunde vi konstatera att miniatyrbullterriern hade en stark frammarsch. Från att på början av 2000-talet legat kring 10-20 registrerade om året till mellan 50-70 per år under senaste RAS-revideringen.

Registreringar per år

De senaste fem åren (2015 - 2019) har miniatyrbullterriern fortsatt att öka kraftigt och har en genomsnittlig registrering på 140 individer per år med en stadig ökning varje år (2019 registrerad 186 individer). I rasens hemland registrerades 200 individer 2019. Det är anmärkningsvärt att Sverige snart är ikapp rasens hemland i antalet registreringar.

Tidigare har miniatyrbullterriern varit med i Numerärt Små Terrierrasor (NSTR) men har nu gett över den stafettpipen till systerrasen bullterrier. Till NSTR räknas terrierrasor med minsta registreringssiffrorna i terriergruppen utslaget på en tioårsperiod. De har även en registreringssiffra på max 50 registreringar per år eller färre.

Registreringsstatistik 2000 - 2019

Genomsnittlig kullstorlek

De senaste fem åren ligger snittkullstorleken på 4,1 vilket är något lägre än föregående period med ett snitt på 4,4 valpar per kull. Ofta ligger kullstorleken mellan 3 till 5 valpar.

Inavelstrend

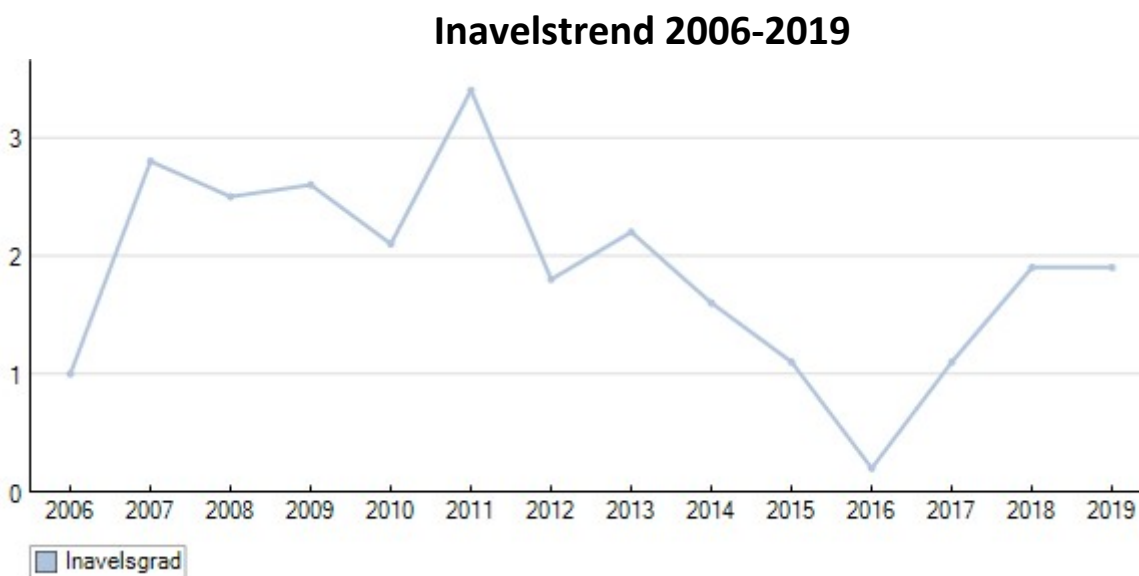
Inavelsgraden i en population ökar kontinuerligt eftersom hundar i en population är mer eller mindre släkt med varandra. Tabell 2 nedan visar därför förändringen i inavelsökningen under perioden 2015 - 2019. När en siffra sjunker ett år ska det tolkas som en avtagande ökning av inavelsgraden och inte som minskad inavelsgrad. Inavelstrenden inom rasen 2015 - 2019 ser bra ut.

Trenden för miniatyrbullterrierns genomsnittliga inavel är fortsatt låg och har sjunkit ytterligare de senaste fem åren med ett snitt på 1,5 % över fem generationer (enligt SKK är det önskvärt med en inavelsgrad under 2,5 %). Under föregående period var siffran 2,4 procent.

Från att ha varit max en till två kullar som har legat över SKKs rekommenderade maxgräns 6,26 % är det nu totalt 16 kullar under denna revidering som har en inavelsgrad på mellan 6,26 till 12,29%.

Sammanfattningsvis kan vi säga att vi har en ok inavelstrend sett till hela populationen men tittar man på enskilda kullar är siffran inte tilltalande. Således har vi en ok inavelstrend med få närbesläktade individer som används i avel. Populationens ökning kan vara en bidragande faktor till att inavelsgraden 2015 -2019 är den lägsta sedan 2006.

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

En stor majoritet av de miniatyrbullterrier som används i avel första gången är 2-3 år gamla, detta gäller såväl hanar som tikar över de senaste fem åren. Noteras bör att det under 2015, 2018 och 2019 har använts 4 hanar som är mellan 9-12 månader, något som inte är förenligt med SKK Enligt SKKs grundregel 2:5 ska man inte använda hanhund eller tik innan de uppvisar en vuxen individs fysiska mognad och beteende. En tik får paras tidigast vid 18 månaders ålder. Trenden med att fler allt för unga djur används

i avel är oroväckande. En miniatyrbullterrier kan inte anses vara varken fysiskt eller psykiskt mogen innan ett års ålder. Man kan också se att få äldre hanar används i avel, önskvärt vore att fler beprövade individer med dokumenterat friska och exteriört bra valpar används i avel.

Import

Andelen importer har minskat i förhållande till populationsstorleken vilket kan vara en naturlig följd av att det nu finns en livskraftig population av miniatyrbullterrier i Sverige. Under första delen av 2000-talet var antalet importerade miniatyrer runt fyra per år och under andra decenniet är siffran 13. Mellan 2009 och 2014 har 80 miniatyrer importerats medan siffran mellan 2015 och 2019 är 101 stycken. En problematik med importerade hund är bristande information gällande hälsostatus på individen eller släktskapet. Stamtavlorna registreras inte i lika många led i Avelsdata och inavelsgraden på dessa individer blir därför svår att beräkna.

Mål

- Den genomsnittliga inavelsökningen i populationen ska inte överstiga 2,5 % per år beräknat över fem generationer.
- Att ha så jämn könsfördelning som möjligt på avelsdjuren under varje år, d.v.s. att ungefär lika många hanar som tikar används i avel.
- Inavelsgraden i en enskild kombination bör ej överstiga 6,25%.
- Att minska inavelsökning.

Strategier

- Avelsdjur ska inte användas innan en ålder av 18 månader
- Försöka knyta nya uppfödare till SvBtk samt stödja och informera dem så att de kan göra väl avvägda avelsbeslut genom till exempel information om inavelsgrad
- Skicka ut RAS till samtliga uppfödare på SKKs uppfödarlista
- Försätta med hanhunds- respektive tikspecial i klubbtidningen Bullterriern för att fler potentiella avelsdjur ska bli synliga
- Genom att använda fler och mer obesläktade djur i avel.
- Fortlöpande analysera utvecklingen av barnbarnsdiagrammen
- Rasklubben ska aktivt söka upp och bjuda in nya uppfödare
- Informera uppfödare och valpköpare om målen i klubbens egna kanaler

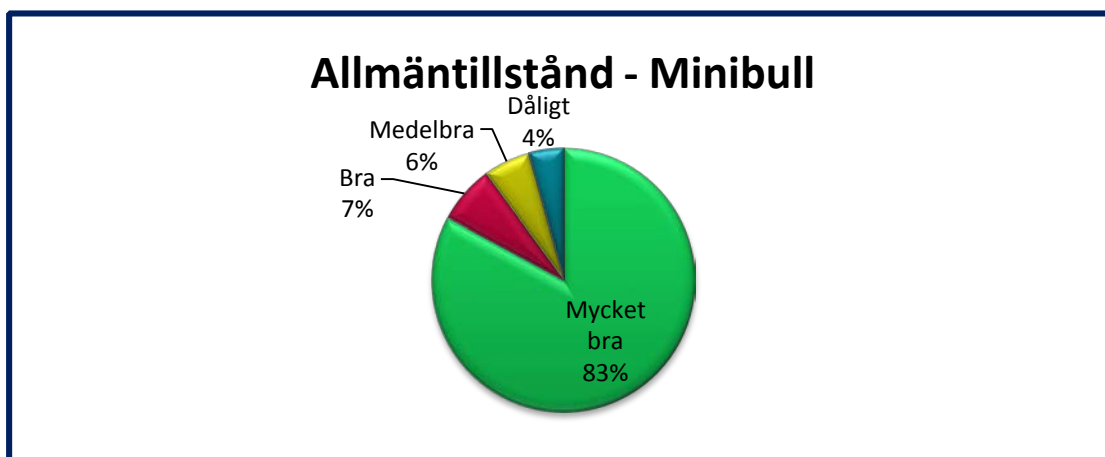

Hälsa

Nulägesbeskrivning

Miniatyrbullteriern med sin oförsiktighet och glada och explosiva framfart så kallat ”bullefnatt” kan vara en stor anledning till att skador är den vanligaste anledningen till att de uppsöker veterinären. De är ofta av nyfiken och tämligen glupsk natur varvid den näst vanligaste orsaken till att en de besöker veterinären är magproblem som till exempel kräkningar eller diarré, ofta till följd av att de satt i sig något olämpligt. Den tredje vanligaste orsaken är problem med rörelseapparaten som ofta beror på hälta eller frakturer, även det kopplat till deras oförsiktiga natur. Statistiken från Agria Breed Profile 2011 – 2016 (som för första gången är separerad mellan raserna bull- och miniatyrbullterrier) visar också att den skada som är allra mest förekommande är klobrott.

Vad gäller allmäntillståndet hos vår ras så genomförde vi en hälsoenkät 2014 där 90 % uppgav att deras hundar hade ett gott eller mycket gott hälsotillstånd. Undersökningen besvarades av 70 miniatyragare.

Utdrag ur hälsoenkät: Allmäntillstånd 2014

Ändå så finns det några sjukdomar som är överrepresenterade hos rasen miniatyrbullterrier globalt jämfört med andra raser. Dessa är:

- Immunologiska sjukdomar (hudproblem: t.ex. atopisk dermatit, allergi och demodicos)
- Medfödda hjärtfel (aorta stenosis och mitralisdysplasi)
- Njursjukdom (hereditär nefrit samt polycystisk njursjukdom)

Hudsjukdomar/problem

Hudproblem av olika slag är något mer vanligt förekommande hos miniatyrbullterrier än hos raser i stort. 13 % av de miniatyrbullterrier som genomförde hälsoenkäten 2014 hade någon form av allergi eller återkommande svamp. Allvarliga hudåkommor som Demodex och Furunkler är mycket ovanligt. Endast 3 % hade eller hade haft Demodex och 5 % hade haft furunkler enligt vår hälsoenkät från 2014.

Atopi är en allergisk reaktion mot luftburna substanser, så kallade allergen. Sjukdomen har en ärftlig bakgrund, men det är okänt exakt hur sjukdomen nedärvs. Atopi är den vanligaste formen av allergi hos hund. De vanligaste allergenen som orsakar atopi är husdamm och dammkvalster samt olika sorters pollen.

Demodikos. Demodex är ett kvalster som lever i hårsäckarna, kvalstret finns normalt i huden hos de flesta friska hundar och överförs från tik till valp under de första levnadsdagarna. Demodikos kan förekomma i tre former: lokal-, generell- och tassdemodikos och börjar med kala lite fjälliga fläckar ofta runt ögonen, länder eller på tassarna.

Furunkulos är en inflammation i hårsäckarna där det bildas små bölder, de förekommer oftast mellan tår och på tassar. Furunkulos kan bero på en lokal inflammation och behöver inte bero på någon hudsjukdom men kan även vara ett symptom på till exempel atopi. Enskilda tillfällen med furunkler kan alltså inte likställas vid allvarlig hudsjukdom.

Hjärtsjukdomar

De hjärtsjukdomar som förekommer i en ökad frekvens hos bullterrierraserna jämfört med hundar i stort är två typer av medfödda hjärtfel: *mitralisdysplasi* och *aortastenosis*. Båda sjukdomarna är mycket ovanliga hos svenskfödda hundar men vi kan se på internationella hälsoenkäter att hjärtfel är mer frekvent förekommande utomlands. Resultatet av den hälsoenkät som gjordes 2014 visar att 96 % av de hundar som deltog i enkäten inte hade några kända hjärtproblem. De 4 % som drabbats hade samtliga en lindrig aorta stenosis. Även Agrias statistik från 2011 – 2016 styrker faktumet att hjärtfel är mycket ovanligt. Hjärtfel finns inte ens med i hälsostatistiken på rasen (fler än åtta individer måste ha fått diagnosen för att det ska finnas representerat).

Hälsoprogram som inkluderar ultraljud av hjärtat har blivit allt vanligare utomlands och trenden vi tycker oss se globalt är att även frekvensen av hjärtfel går ner. Samtidigt kommer fortfarande relativt många avelsdjur från utlandet därför är det ändå viktigt att även framgent testa för att kunna bibehålla vår friska avelsbas.

Hjärtfel graderas på en skala från 1 - 6 där en mild grad vanligtvis inte påverkar hundens livskvalitet. Symptom som förekommer är andnöd och svimningar, ofta i samband med ansträngning.

Aorta stenosis innebär att hunden har en förträngning i den klaff som sitter där blodet lämnar hjärtat för att gå ut i stora kroppspulsådern, aorta. Sjukdomen graderas mellan 1 - 6 där hundar med lindrig aorta stenosis kan leva ett långt liv utan komplikationer.

Symptomet på aorta stenosis är ett blåsljud som kan höras redan på valpbesiktningen. Det är samtidigt inte ovanligt att miniatyrbullterriers har fysiologiska blåsljud/flödesljud vilket inte beror på någon sjukdom utan istället kan vara ett helt normalt fysiologiskt blåsljud som beror på att hunden har ett starkt hjärta. Har en valp ett blåsljud/flödesljud bör man undersöka den igen efter några månader. Är blåsljudet kvar ska man uppsöka en hjärtspecialist för att undersöka om blåsljudet är fysiologiskt eller ett hjärtfel. Det gör man genom ultraljudsundersökning hos en hjärtspecialist. Undersökningen ska göras tidigast vid 18 månaders ålder för att ingå i SvBtks hälsoprogram inför avel, men kan testas från 12 månaders ålder.

Mitralis dysplasi är ett medfött hjärtfel som finns representerat utomlands, men vi känner inte till något fall av detta i Sverige. Hjärtfelet innebär att förmaket töjer ut sig och bildar vätska i lungorna (lungödem). Symptomet är ett mycket långt tydligt blåsljud.

Endast hundar som är fria från hjärtfel ska användas i avel. Om två fria hundar får avkommor med hjärtfel ska inte kombinationen upprepas.

Njursjukdomar

Det finns två olika ärftliga njursjukdomar beskrivna hos raserna: *hereditär* (ärftlig) *nefrit*, och *polycystisk njursjukdom (PKD)*. Det visar sig i Agriastatistiken samt i en tidigare hälsoenkät från 2014 att njurproblematik var näst intill obefintligt för miniatyrbullterrier i Sverige. Endast en hund av de som deltagit i enkäten har drabbats, 99 % hade inte njursjukdom. Men då njurproblem finns globalt i rasen och kan vara livsavgörande för hunden så har vi kvar njurtestet i vårt inofficiella hälsoprogram tills vidare.

Hereditär nefrit: sjukdomen leder till nedsatt njurfunktion och ofta till kronisk njursvikt, vanligen mellan ett och åtta års ålder. Symtomen utvecklas successivt och ses ibland från några månaders ålder, men oftare först hos äldre hundar. Tidiga tecken på kronisk njursvikt är ökad törst och ökad urinering. Längre fram ses

trötthet, nedsatt aptit, avmagring, blodbrist och kräkningar. Man kan upptäcka sjukdomen genom att mäta urinprotein/kreatininkvoten.

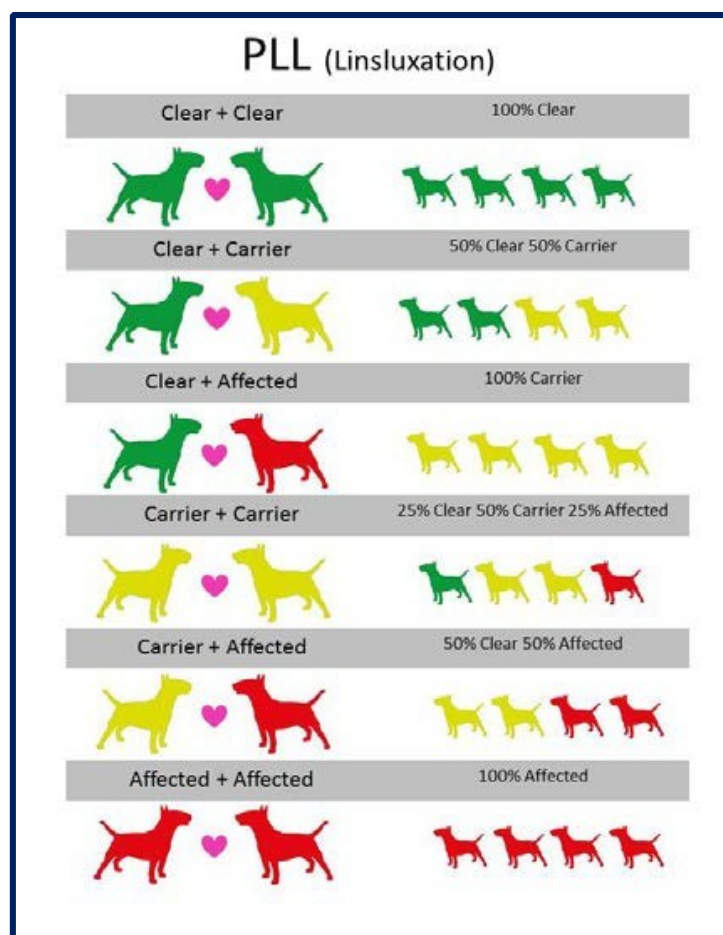
Polycystisk njursjukdom (PKD): Njurarna blir successivt alltmer genomsatta av cystor (vätskefyllda blåsor) av varierande storlek och kan med tiden leda till njursvikt. Diagnosen ställs med hjälp av ultraljudsundersökning av njurarna.

Linsluxation (PLL)

Utöver dessa globalt sett överrepresenterade sjukdomarna har vi historiskt sett haft en allvarlig och förödande ögonsjukdom som gör att linsen lossnar från ögat och gör hunden blind, så kallad linsluxation. År 2009 var ett genombrott för forskningen på PLL och ett DNA-test kom till för att avgöra om en hund är fri, anlagsbärare eller affekterad. Sedan dess har det i Sverige varit förbjudet att använda affekterade i avel och anlagsbärare får bara paras med fria individer. Detta har medfört att inga fler affekterade hundar har fötts. SvBtk vill poängtera att det är viktigt att nyttja hela avelsbasen och inte utesluta anlagsbärarna, men att då para med en fri-hund.

I Sverige har vi historiskt sett haft mycket få affekterade hundar vilket har medfört att det i dagsläget inte finns några affekterade hundar (oss veterligen) vid livet. Antalet affekterade hundar globalt sjunker dramatiskt varje år givet att DNA testet nu funnits sedan 2009 och de hundar som drabbats i princip alla är födda tidigare än 2009. Alla seriösa uppfödare världen över testar sina hundar inför avel och de allra flesta testar även sina valpkullar om man har parat en fri med en anlagsbärare.

Till höger finns ett schema över hur linsluxation nedärvs.

Inofficiellt Hälsoprogram

SvBtk har ett inofficiellt hälsoprogram i form av tester på avelsdjur (men det är även önskvärt att privatägda hundar testas). SvBtk's hälsoprogram togs från början fram för bullterrier då miniatyrbullterriern var mycket få till antalet vid tidpunkten och miniatyrbullterrier kom med i samband med att populationen ökade. SvBtk har valt att fokusera på det som är allra viktigast; hud, hjärta och njurar.

Det inofficiella hälsoprogrammet består av två tester samt en uppfödarförsäkran som ska göras inför avel och tidigast vid ett års ålder (ultraljud på hjärtat från 18 månaders ålder) samt känd DNA-status för PLL (Fri eller

anlagsbärare kan användas i avel). De två intygen för hjärta och njurar (ej DNA status eller uppfödarförsäkringen) ska utfärdas av veterinär och för att få valphänvisning på klubbens hemsida ska samtliga tester vara korrekt utfärdade.

- Test för att utesluta hjärtfel – Man kan antingen undersöka hunden genom auskultation (lyssna med stetoskop) hos veterinären från 12 månaders ålder. Detta ska sedan göras varje år inför att hunden ska användas i avel. Alternativt besöker man en hjärtspecialist för ultraljudsundersökning (tidigast från 18 månader) denna undersökning behöver man bara göra en gång under hundens liv. En hund med flödesljud måste undersökas igen. Kvarstår blåsljudet ska man utföra en ultraljudsundersökning av hjärtspecialist innan den kan användas i avel.
- Test för att utesluta njursjukdom - Urinprotein/kreatininkvot undersöks genom ett urinprov år inför att hunden ska paras och tidigast från 1 års ålder. Tikar ska helst inte provtas under lopp då resultatet kan påverkas av blodet. Om man ska provta under lopp bör man vara försiktig så att blod inte kommer med i urinprovet. Provresultatet (UPC) ska inte överstiga 0,3.
- Uppfödarförsäkringen hud – Uppfödaren ska inför avel fylla i klubbens nya uppfödarförsäkringen där man intygar att hunden inte har någon allvarlig hudsjukdom eller tidigare har behandlats för en allvarlig hudsjukdom. Till allvarlig hudsjukdom räknas demodex av alla slag som har behandlats, dock inte juvenil demodex som uppkommer innan ett års ålder och inte behandlats. veterinär undersöker huden och om hunden har någon allvarlig hudsjukdom.
- Miniaturbullterrier ska ha känd PLL-status via arv eller PLL-DNA test. Tillåtna parningar är clear- clear eller clear-carrier.

Utöver klubbens inofficiella hälsoprogram finns det några andra tester som inte ingår i det inofficiella hälsoprogrammet men som ändå kan vara lämpligt att göra beroende på problematik i linjerna och uppfödarnas egna önskemål, dessa är: patella, ögonlysning och BAER-test (hörseltest). Vi vill även poängtera att det kan finnas andra tester som är relevanta. Två nya DNA-test, för LAD (Lethal Acrodermatitis) och LP (Laryngeal Paralysis) har sett dagens ljus det senaste året. Båda sjukdomarna är mycket ovanliga på svenska miniaturbullterrier. Testet är inte oss veterligen validerat av SKK. Använder man utländska hundar i avel är det viktigt att ta reda på hälsostatus i de linjerna och hälsotesta därefter. För att ha genomgått SvBtk's inofficiella hälsoprogram ska utländska hundar minst ha genomgått hjärt- och njurtestet.

Ärftlig dövhet orsakas av en defekt hos pigmentceller i innerörat och det är främst helvita hundar eller med stort inslag av vitt som drabbas. Det är ovanligt hos miniaturbullterrier i Sverige och från resultaten av vår hälsoenkät var endast 2 av 72 testade bull/minibull halvdöva (ingen heldöv valp har rapporterats). Det är ändå viktigt att informera, inte minst, nya uppfödare om att dövhet förekommer på rasen. Vill man så kan man genomföra ett BAER-test för att kliniskt undersöka om valpar/vuxna hundar är hörande eller inte. Det finns också enkla test som man kan genomföra hemma, dessa är dock inte lika tillförlitliga och kan endast avgöra om en hund är döv och inte om den är unilateralt hörande. En unilateralt hörande hund är att betraktas som hörande.

Förekomst av reproduktionsproblem

SvBtk anser inte att rasen har några uttalade och klarlagda fertilitetsproblem. Det finns dock en avvikelse från det normala, tiken kan få en rasspecifik eklampsi i samband med valpning och de första dagarna efter valpning. Tiken uppvisar då ett hässjande och oroligt beteende.

Mål

- Bibehålla dagens goda hälsostatus hos rasen i Sverige.

Strategi

SvBtk förordar att uppfödarna i första hand fokuserar på sjukdomar som har inverkan på hundarnas livskvalitet och överlevnad, såsom hjärt-, njur- och allvarliga immun/hudproblem. Djur som har något av ovanstående problem ska inte användas i avel.

Informera uppfödare om att både hundar som är PLL clear och carriers bör användas i avel för att inte minska avelsbasen onödigt mycket.

SvBtk ska hålla sig uppdaterad och följa utvecklingen på forskning kring allergi och atopi.

Att till avel endast använda hundar som inte bedöms ha nedsatt könsdrift eller oförmåga till normal parning.

Kontinuerligt inventera, kartlägga och utvärdera hälsotillståndet i Sverige

Uppdatera vårt hälsoprogram och avelsrekommendationer utifrån ny kunskap

Medverka till att utöka kunskapen inom hälsoområdet i Sverige och internationellt

SvBtk ska uppmuntra deltagande i svenska forskningsprojekt där raserna ingår så att forskningsresultat tillgodogörs raserna.

SvBtk ska bjuda in och uppmana uppfödare och intresserade medlemmar att delta i seminarier och kurser som vi får vetskap om.

SvBtk prioriterar klubbens inofficiella hälsoprogram. Strategin med SvBtks hälsoprogram är att sortera bort allvarligt sjuka djur ur avel. SvBtk önskar att så många djur som möjligt hälsotestas varje år. Testerna är officiella och redovisas i klubbtidningen.

SvBtk ska i egna kanaler informera om att dövhet förekommer i rasen samt hur man gör BAER-test för att testa detta.

För sjukdomar/problem med okänd arvs gång hänvisar vi till SKKs allmänna rekommendationer vid okänd arvs gång:

- Uteslut sjuka individer från avel
- Om ingen säker grund finns för att föräldradjuren är anlagsbärare, och därmed ska tas ur avel, bör kombinationen inte göras om som gav sjuk avkomma.
- lakttag försiktighet med avel på syskon till sjuk individ

Mentalitet och bruksegenskaper

Nulägesbeskrivning

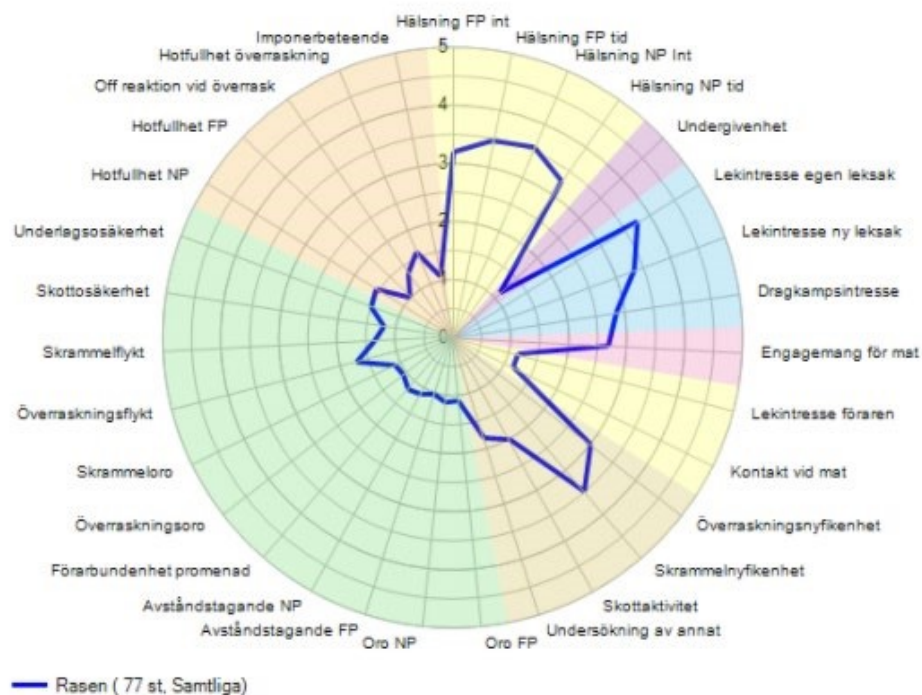
Miniatyrbullterriern är en fantastisk sällskapshund, stabil, godmodig, lekfull, otroligt kärleksfull och en sann livsnjutare. Den är modig, envis och stark och har en spontan och framfusig karaktär som gör att den kan upplevas som svåruppfostrad.

De är utrustade med en stark tro på sig själva och har ofta en mental stabilitet vilket med rätt uppfostran gör dem trygga och vänliga. De har mer terrier i sig än storasystemen bullterriern och upplevs ofta mer lättlärd och alerta. Det är av stor vikt att uppfödarna väljer sina valpköpare med omsorg då rasens säregna egenskaper gör att den inte lämpar sig för alla.

Beteende- och personlighetsbeskrivning hund, BPH är en beskrivning vars syfte är att bidra till ökad kunskap om hundars mentalitet. Den vänder sig såväl till hundägare som vill lära sig mer om den egna hundens läggning som till special- och rasklubbar och uppfödare som vill få en bild av mentaliteten hos hundar som ingår i avelsarbetet. Därutöver kan BPH ge värdefull information om olika rasers beteenden till den som går i hundköpartankar. SvBtk anser att BPH är att föredra för att utvärdera rasens mentalitet och från och med denna revidering kommer vi inte redovisa MH.

Intresset för BPH (Beteende och personlighetsbeskrivning Hund) har ökat sedan den tidigare revideringen 2009 - 2013 då endast 7 individer genomförde BPH. 2015 - 2019 har 51 hundar deltagit, de flesta av dessa var under åren 2016 och 2017, 2019 var det endast 2 individer. Ökningen ligger högre än populationsökningen i stort. Underlag för BPH och mentalbeskrivningar är fortfarande för litet för att visa säkra medelvärden.

Tittar man på spindeldiagram för de BPH som är utförda så ser man att de visar på en trygg, orädd, självständig och nyfiken ras som är social och lekfull, med en relativt låg jaktlust.

Spindeldiagram för MH, Miniatyrbullterrier utförda mellan 2009 - 2019.

I rasstandarden står det: ”miniatyrbullterrier skall vara modig, full av framåtanda med en gladlynt framtoning. Rasen skall ha ett jämnt temperament och vara mottaglig för inläring. Även om den är egensinnig är den synnerligen vänlig mot människor.”

SvBtk upplever att inga större avvikelser finns från rasstandarden i dagsläget men följer utvecklingen då rasen blivit väldigt populär och många nya uppfödare och privatpersoner kommit in och börjat föda upp.

Mål

- Att bibehålla rasens stabila och godmodiga mentalitet
- Att öka kunskapen om hundars mentalitet hos uppfödare och medlemmar
- Att öka antalet mentalbeskrivna hundar genom BPH

Strategier

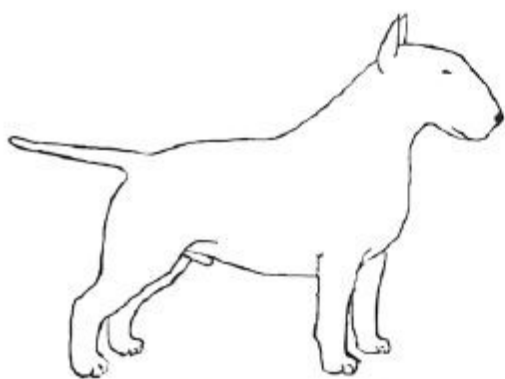
- Rasklubben ska informera om klubbar som anordnar BPH alternativt anordna BPH själva
- Informera uppfödare och hundägare om BPH genom SvBtks kanaler: hemsida, facebook och klubbens tidning
- ”Hund som uppvisar beteendestörning i form av överdrivna rädsloreaktioner eller aggressivt beteende i oprovocerade eller för hunden vardagliga situationer ska inte användas i avel.” (SKKs grundregler utdrag ur punkt 2:3).

Exteriör

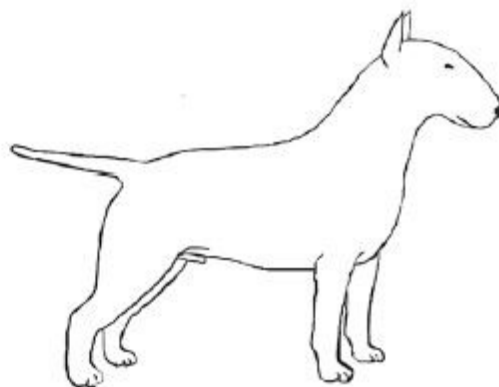
Miniatyrbullterriern vara kraftigt byggd, muskulös, välbalanserad och rörlig, med ett intresserat, bestämt och intelligent uttryck. Unikt är den konvexa nosryggen och det äggformade huvudet. Oberoende av hundens storlek skall könsprägel vara markerad.

Mankhöjden skall inte överstiga 35,5 cm, det finns ingen viktgräns och intrycket skall vara maximal substans i proportion till storlek.

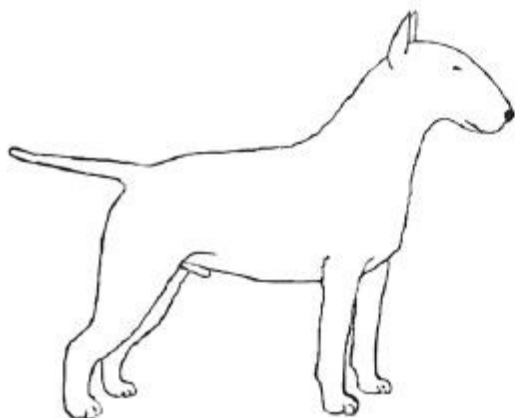
Rasen existerar i fyra olika typer, som alla är godkända: bulltyp, terriertyp, dalmatinertyp och middle of the roadtyp (som egentligen är den ultimata mixen av de övriga typerna).

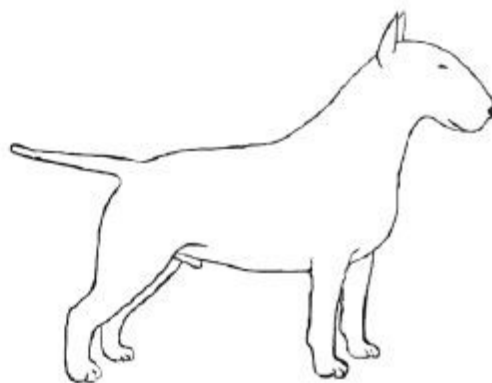
Bulltypen: Mycket substans och benstomme, men denna typ av hund har sällan de smidiga rörelser som eftersöks.

Terriertyp: Lättare i kropp och stomme, mer resning och med ett mer elegant huvud.

Dalmatinertyp: Mer höjd på benen och friare rörelser

Middle-of-the-road: En kombination av alla tre typerna med utmärkt substans och stomme och lätta, smidiga rörelser.

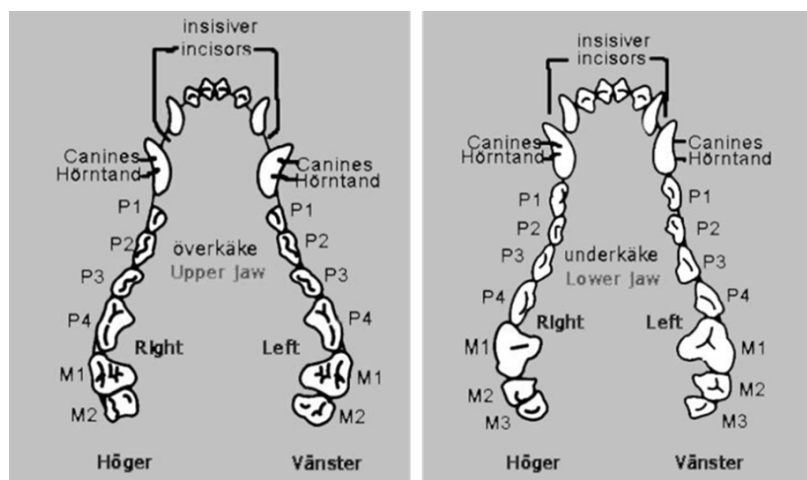
Miniatyrbullterriern varierar mycket i typ och storlek även om kvaliteten förbättrats avsevärt de senaste åren. Rasens exteriör anses vara sund och funktionell även om typen varierar mycket. De flesta hundarna får bedömningen "excellent" eller "very good" på utställning.

De förtjänster som oftast framhålls vid exteriörbedömningar är: utmärkt helhet med sunda kroppar utan extrema överdrifter, bra päls, små välplacerade och välburna öron, fina kattassar och parallella rörelser. De brister som oftast framkommer är: inte tillräcklig/bruten profil, inte tillräckligt utfyllda huvuden, storleken överstiger oftast storleksangivelserna på 35,5 cm, tunn benstomme, inte tillräckligt kompakta och dålig överlinje (främst på hanar) och bettfel.

Miniatyrbullterrierns kompakta, muskulösa kroppsbyggnad medför ett explosivt uttryck och rörelsemönster. Under rörelse skall den verka samlad och smidigt täcka mark med fria, lätta steg och med en typiskt självsäker utstrålning. På senare år är det många som visar miniatyrer i ett allt för högt tempo. De ska inte rusa runt i ringen utan de ska vinna mark i steget utan att gå allt för fort fram.

Ett problem som fortfarande kvarstår är storleken på rasen. Enligt rasstandarden ska en miniatyrbullterrier inte överstiga 35,5 cm. Enligt de exteriörbeskrivningar och kritiker från Open Show samt de mätningar som genomförs kan konstateras att rasen i snitt i Sverige ligger långt över maxmålet. En av de största utmaningarna med miniatyrbullterrier är att få till det korrekta lilla formatet. Enligt rasstandarden ska en miniatyrbullterrier inte överstiga 35,5 cm. De allra flesta är för stora. I Sverige ligger medelstorleken på ca 37 cm för tikar och 38 cm för hanar. Storleksavvikelsen från standarden ska dömas utifrån graden av fel, en något stor miniatyrbullterrier är inte ett allvarligt fel. Notera även att det inte finns någon nedre storleksgräns!

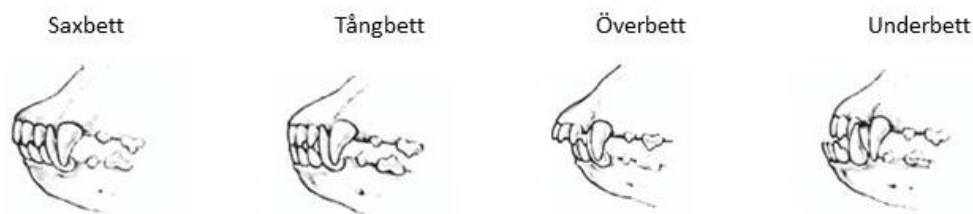
På grund av rasens huvudform har man svårigheter att bibehålla ett korrekt bett. Det är relativt vanligt både med underbett och inverterade canintänder. Även om man naturligtvis eftersträvar jämna tänder i ett komplett och korrekt saxbett, ska man komma ihåg att standarden för bullterrier inte listar bettfel under en fellista. Bettfel som inte skadar hunden ska därför värderas på samma sätt som andra exteriöra fel och alltså inte vara utslagsgivande. En i övrigt utmärkt hund med till exempel ett underbett är således fortfarande en utmärkt hund. SvBtk anser att underbett är ett tämligen harmlöst problem för hunden medan inverterade canintänder som går upp i gomtaket är mer allvarligt då det kan ge smärta och obehag för hunden. Ofta beror inverterade canintänder på brist på plats i munnen där I3:an i överkäken gör så att underkäkscaninen inte kommer rätt.

Det är svårt att ge avelsrekommendationer angående bett- och tandfel då arvs gången inte är fastlagd och det rör sig om en komplicerad arvs gång. Råden är att ta hänsyn till avelsdjurens bett- och tandstatus innan

parning och att varje uppfödare ska vara uppmärksam på den problematik eller de exteriöra brister som finns i linjerna.

Exempel på bettformer

SRD

Rasen finns upptagen i Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD) gällande inverterade hörntänder, hud och tillagt 2014 även ögonens placering och storlek.

Enligt rasstandarden finns inga exteriöra diskvalificerande fel. SvBtk's åsikt är att storlek och bettfel ska värderas och ställas i förhållande till andra exteriöra fel samt inverkan på individens hälsa.

Exakt formulering från SRD: *I rasen förekommer riskområden som: 1. Käkar och tänder: Trång underkäke med hörntänder som går upp i gomtaket. 2. Hud: Irriterad hud, tunn och glanslös päls. 3. Ögon: Alltför små ögonöppningar. Den unika huvudtypen förklarar tendensen till felaktigt bett. Särskild uppmärksamhet ska framförallt ägnas åt att huvudets korrekta typ är kombinerad med en kraftig underkäke.*

Kommentar

Bett - Inverterade hörntänder innefattas i de anatomiska defekter som väsentligt påverkar hundens hälsa och innebär enligt gällande reglemente disqualified med rapportering. Detta finns reglerat i "SKKs Allmänna regler för utställning, prov tävling och beskrivning", punkt 6. Då dessa regler omfattar samtliga raser kommer därför SvBtk verka för att denna punkt stryks ur SRD.

Hud - Hudproblem var ett tillägg som miniatyrbullterrier fick pga av systerrasen bullterrier. Det är tydligt i både statistiken och för uppfödare och vanliga hundägare att hudproblem inte är lika vanligt hos miniatyrbullterrier som hos bullterrier. SRD-rapporterna från de senaste fem åren påvisar att miniatyrbullterriern inte har stora hudproblem. Inte heller statistiken från Agria påvisar stora hudproblem som påverkar djurens hälsa allvarligt, det är heller inte den vanligaste orsaken till att man uppsöker veterinär. SvBtk kommer därför verka för att ta bort denna SRD-punkt.

Ögon - SvBtk upplever inte att rasen någonsin haft ett problem med ögonens storlek eller placering, detta baserar vi på SRD-dokumentationen, exteriörbeskrivningar, utställningskritiker och Agriastatistik. SvBtk kommer därför att verka för att denna punkt stryks framöver.

Mål

Målet är att få miniatyren i en mer jämn exteriör kvalitetsnivå och storlek. Av de exteriöra brister som uppmärksammas i rasen är det framförallt de inverterade hörntänder som kan påverka hundens levnadsvillkor. Utöver det skall rasen karaktäriseras av den välvda profilen/äggformade huvudet och den lilla storleken och därför anses dessa tre exteriöra punkter som fortsatt viktiga att arbeta med.

- Bibehålla miniatyrbullteriernas rastypiska detaljer som huvud och storlek
- Få en mer jämn exteriör kvalitetsnivå
- Öka uppfödarnas kunskap inom det exteriöra området genom t.ex. föreläsningar

Strategier

- Informera uppfödare och medlemmar om rasens storlek
- Fortsätta bjuda in rasspecialister/uppfödare på vår årliga Open Show
- Informera om och delta i SKKs utbildningar inom anatomi & genetik
- Uppmana medlemmar att delta på utställningar och exteriörbeskrivningar
- Verka för att samtliga SRD-punkter stryks

Bibehålla regelbundna exteriörbeskrivningar för att kunna kartlägga kvalitet och storlek på rasen. Utbilda uppfödare inom anatomi och genetik samt informera om rasens nulägesstatus vid uppfödarmöten.

Följa rasens storlek genom korrekta mätningar på exteriörbedömningar samt Open Show och SKKs kritikappar. Räkna ut medel och medianstorlek samt informera uppfödarna om status.

Då rasens avelsbas är liten och den exteriöra kvaliteten varierande föreslås inga åtgärder för att minska storleken annat än att informera uppfödare och valpköpare om rasstandardens storleksmått samt att rekommendera uppfödare att ta hänsyn till storleken vid avel. SvBtk kommer att fortsätta följa och dokumentera utvecklingen.

Summering

Mycket har hänt de senaste åren och rasens har exploderat i antal. Vår huvudsakliga uppgift är att försöka bibehålla den förbättrade kvalitet som vi upplevt de senaste tio åren och få nya uppfödare att göra kloka avelsurval samt informera sig om rasen och hur man bäst förvaltar den. Såväl nya som gamla uppfödare bör fokusera både på sjukdomar men även på att bibehålla exteriör kvalitet och inte avla på djur som inte håller måttet för avel.

Förankringsprocess

I samråd med SvTeks AK har förankringsprocessen gått till enligt nedan:

2021.02.25	RAS skickas ut för input till samtliga uppfödare anslutna till SvBtk
2021.02.28	RAS går igenom och diskuteras på uppfödarmötet (uppdaterad version)
2021.03.04	Uppdaterat RAS utifrån input från uppfödarmötet skickas till styrelsen för godkännande
2021.03.10	RAS ska senast skickas till SvTek för godkännande

Källhänvisning

SKKs Avelsdata

Exteriörbeskrivningsprotokoll

Domarkritiker från Open Show

Mätresultat från Open Show

Agria Breeders Profile 11-16 Agria

Breeders Profile 06-11

Agria Breeders Profile 95-06 SKKs

utlåtande tidigare RAS

*Resultat från Hälsoenkät Resultat
från Hälsotester*

Bullterriern i våra hjärtan, SvBtk 25 år, Svenska Bullterrierklubben, Tommarp 2001.

Mr Charles Allenden, MBTC UK, websida, Breed History

Kardiologprofessor Clarence Kvart, SLU

*SRD Statistik och kommentarer 2012-
2014, 2015-2019*

Utlåtande från revideringen av förr RAS (2016)

Försäkringsstatistik från Agria och Sveland

Stort tack för ett bra samarbete till SvTeks AK

Copyright på bilderna har Astrid Odell och Ingrid Göppels

RAS är reviderat av Astrid Odell, Nicolette O'Toole, Ann-Sofie Ramstad och Sofia Brännström i SvBtk AK.

Bilaga 1

Utlåtande över RAS för Bull- och Miniaturbullterrier

Undertecknad har på SKK/AKs uppdrag granskat Svenska Terrierklubbens och Svenska Bullterrierklubbens avelsstrategi för Bullterrier och Miniaturbullterrier.

Dokumentet är mycket genomarbetat med tydligt uppsatta strategier och mål. Prioriteringarna ter sig riktiga och presenteras på ett föredömligt sätt.

Förankringen ter sig korrekt genomförd.

Inför kommande revideringar kan följande kommentarer beaktas:

En kommentar om DNA-testet som används för screening av anlag för linsluxation (PLL) kunde vara på sin plats eftersom det har visats i en studie (Gould et al. 2011; Veterinary Ophthalmology, 6, 378-384) att miniaturbullterriers heterozygota för riskvarianten av ADAMTS17 hade en låg men dock ökad risk för att utveckla sjukdomen PLL.

Lycka till med det fortsatta avelsarbetet!

Maija Eloranta

2016-02-17 Uppsala

Bilaga 2

Korsparning mellan bullterrier och miniatyrbullterrier är möjlig enligt Svenska Kennelklubben. Detta i enlighet med FCI-cirkuläret "Specific Guidelines about Crosses and Breed varieties" som kom år 2012. Avkommor till miniatyrbullterrier och bullterrier kan enbart registreras som miniatyrbullterrier.